

Advies van de commissie bezwaarschriften gemeente Bloemendaal

1. Inleiding

Dit is het advies van de commissie bezwaarschriften van de gemeente Bloemendaal (hierna: de commissie) over de volgende bezwaarschriften:

betreft bezwaren
van Mevrouw C. Meij, vertegenwoordigd door de heer mr. E.R. Koster van Achmea rechtsbijstand en de heer G. Valster en de heer S. de Geus, vertegenwoordigd door de heer mr. R.M. Rensing en Stichting Blekersveld Groen, vertegenwoordigd door de heer mr. R.M. Rensing
Ingekomen op Respectievelijk 15 december 2021 en 20 december 2021

De bezwaren zijn gericht tegen:

het besluit Een omgevingsvergunning te verlenen voor het realiseren van 30 tijdelijke woningen op de locatie Blekersveld 45 tot en met 74 te Overveen
van het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college)
datum 8 november 2021

Onder 2 treft u de kern van het advies aan. Onder 3 staat de samenstelling van de commissie. Aansluitend treft u onder 4 het verslag van de hoorzitting aan. De overwegingen en het volledige advies van de commissie staan onder 5. In de bijlage staan de voor de zaak relevante wettelijke bepalingen.

2. Kern van het advies

Het advies strekt ertoe de bezwaren ontvankelijk en gegrond te verklaren en het besluit van 8 november 2021 te herroepen onder vergoeding van proceskosten.

3. Samenstelling commissie

Voor de behandeling van het bezwaar is de commissie als volgt samengesteld: de heer mr. B. Zevenhuizen (voorzitter), de heer mr. R.A.J. de Jong en mevrouw mr. L.M.R. Kater (leden)

Secretaris van de commissie: de heer mr. P. Bakker.

4. Verslag van de hoorzitting

In verband met de maatregelen tegen het Coronavirus is de hoorzitting op 15 februari 2022 gehouden via video conferencing. Bezwaarden, vergunninghouder en

het college hebben de gelegenheid gekregen hun standpunten mondeling toe te lichten. Mevrouw Kater was verhinderd deel te nemen aan de hoorzitting, maar zal op basis van de stukken meewerken aan het advies.

Aanwezig: de voorzitter, lid en secretaris van de commissie;
de heer G. Valster en de heer S. De Geus (bezwaarden);
mevrouw C. Meij (bezwaarde);
de heer mr. R.M. Rensing (advocaat van de heer Valster en de heer De Geus, alsmede van de Stichting Blekersveld Groen);
de heer mr. E.R. Koster (gemachtigde van mevrouw Meij);
mevrouw mr. V.H.P.J. Lückers (vertegenwoordiger van het college);
De heer R. Bootsma (derde belanghebbende)

De voorzitter opent de zitting en legt uit hoe de behandeling van het bezwaarschrift zal verlopen. Hij licht toe dat de voorzitter en leden van de commissie niet bij de gemeente in dienst zijn. De commissie is een onafhankelijke adviescommissie en adviseert het college over het te nemen besluit op het bezwaarschrift. De secretaris ondersteunt de commissie bij haar werkzaamheden.

De voorzitter vervolgt met het feit dat de heer Rensing op het laatste moment nog stukken heeft ingediend waarop het college niet heeft kunnen reageren. Het college krijgt een week de tijd om hier na de zitting nog op te reageren. De commissie zal deze reactie meenemen in haar advisering.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Rensing.

De heer Rensing geeft aan dat hij pas vandaag het genoemde stuk heeft ingediend omdat hij ook vandaag pas van de gemeente te horen heeft gekregen dat de Wet natuurbescherming vergunning is aangevraagd nadat de omgevingsvergunning is aangevraagd. Dit brengt met zich dat de Wet natuurbescherming vergunning aanhaakt bij de omgevingsvergunning wat tot gevolg heeft dat op de hele procedure de uitgebreide voorbereidingsprocedure van artikel 3.4 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van toepassing is. Hij snapt dat de gemeente daar nog op wil reageren en dat zij dat in dit korte tijdsbestek niet heeft kunnen doen. De heer Rensing vervolgt met te wijzen op zijn argument met betrekking tot de stedelijke ontwikkeling. Ook om die reden dient de uitgebreide voorbereidingsprocedure in dit geval te worden gevolgd. Voor de rest verwijst hij naar de gronden zoals hij deze heeft neergelegd in het bezwaarschrift.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Koster.

De heer Koster heeft een toevoeging waarop vanuit het college geen reactie is gekomen. Het betreft het punt dat het niet zuiver is om te stellen dat er sprake is van tijdelijke woningbouw. De belangen van de bewoners worden daarbij gepasseerd.

De voorzitter geeft het woord aan mevrouw Lückers.

Mevrouw Lückers wil even terug komen op het stedelijk ontwikkelingsproject argument. Zij geeft aan dat zij in het verweerschrift naar meerdere uitspraken heeft verwezen. Zij geeft aan dat verschillende uitspraken, ook die de heer Rensing heeft aangehaald, niet consistent zijn. Het is maar zeer de vraag of een bestuursrechter de gemeente niet een bepaalde beoordelingsvrijheid geeft. De aard van de omgeving is heel bepalend. Er zijn voldoende aanknopingspunten om die 30 woningen gewoon toe te staan. Dan de vraag waarom de gemeente dit nu op deze wijze doet. Dat komt door de aan de gemeente opgelegde taakstelling om statushouders te huisvesten. Daar zit enige spoed op. Als je dan als gemeente kunt volstaan met een reguliere procedure, dan kies je daar voor. Tot slot blijkt uit het Waardenburg rapport dat de milieu invloed verwaarloosbaar is. Een Wet natuurbescherming vergunning is daarom niet noodzakelijk. Het college heeft dit toch aangevraagd puur om zeker en veilig te zijn. Strikt genomen zet het college echter een stap teveel.

De voorzitter heeft een vraag voor de heer Rensing. Mevrouw Lückers heeft aangegeven dat weliswaar een Wet natuurbescherming vergunning is aangevraagd, maar dat dit strikt genomen niet nodig was geweest. Hij vraagt of de heer Rensing daarover een mening heeft.

De heer Rensing geeft aan dat het een feit is dat hij is aangevraagd. Feit is ook dat hij is aangevraagd nadat de omgevingsvergunning is aangevraagd. Dus volgt uit de wet de aanhaakplicht.

De heer De Jong haakt hierop in door mevrouw Lückers om een reactie te vragen.

Mevrouw Lückers geeft aan hier schriftelijk op te zullen reageren.

De heer De Jong heeft een vraag over het al-dan-niet zijn van een stedelijk ontwikkelingsproject. Hoe heeft het college van Bloemendaal beoordeeld dat in dit geval geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject?

Mevrouw Lückers geeft aan dat de locatie is ingeklemd naast een bestaande woonwijk, tegen een doorgaande weg en in de buurt van een spoorlijn. Dat is een reden geweest om te concluderen dat er geen heel afwijkende dingen worden gedaan. In dit geval wordt verder gegaan met woningbouw realiseren. Het is ook gelegen in de dorpenzone, wat ook uitbreidingslocaties zijn. Het is een logische locatie om zoiets mogelijk te maken. Uit ter zake ingewonnen juridisch advies blijkt dat nu het eenzelfde bouwhoogte blijft, het binnen de omgeving past en het naar aard en schaal klein blijft, het goed te verdedigen is dat het geen stedelijke ontwikkelingsproject is.

De heer De Jong stelt vast dat deze redenering ook doorslaggevend is geweest met betrekking tot het feit dat het plan ziet op gronden waar reeds een bestemming op rust die reeds een bebouwingmogelijkheid met zich meebrengen. Hij vraagt of hij goed beluistert dat daar ook naar is gekeken.

Mevrouw Lückers beaamt dit. Doordat de gemeente Bloemendaal werkt met een landgoederenzone, een natuurzone en een dorpenzone is de bouwgrond in Bloemendaal gewoon heel schaars. De gemeente heeft heel veel onderzoek gedaan naar wat de beste plek is. Er is altijd weerstand, welke plek je ook kiest.

De heer De Jong vraagt de heer Rensing waarom hij van mening is dat het wel een stedelijk ontwikkelingsproject betreft.

De heer Rensing wijst erop dat de uitspraken waaraan de gemeente refereert uitspraken zijn van lagere rechters. Hij verwijst naar de noot van mevrouw Gundelach bij de door hem in reactie op het verweerschrift ingebrachte uitspraak. De huidige bestemming is groen en dat willen zijn cliënten graag zo houden.

De heer De Jong herhaalt dat de heer Rensing de punten uit de noot van Gundelach afgaat en daarbij opmerkt dat deze punten cumulatief zijn en dan gaat het bij het eerste punt volgens de heer Rensing al mis want het betreft geen transformatie van een bestaand pand. Dan is er dus per definitie sprake van een stedelijk ontwikkelingsproject?

De heer Rensing beaamt dit.

Mevrouw Lückers wil hier graag op reageren. Zij verzoekt de commissie uitdrukkelijk om naar het verweerschrift te kijken waar een aantal uitspraken is opgenomen, maar ook om nog eens goed te kijken naar de uitspraak waar de heer Rensing zelf naar verwijst. Het ligt namelijk genuanceerder.

De voorzitter geeft de heer Rensing het woord voor een tweede termijn.

De heer Rensing geeft nog aan dat het argument van de taakstelling met betrekking tot statushouders niet meer opgaat, nu deze woningbouw niet langer voor deze doelgroep bestemd is. Het gaat om een goede ruimtelijke ordening. Een taakstelling is geen ruimtelijke ordening.

De voorzitter geeft het woord aan mevrouw Lückers.

Mevrouw Lückers verwijst korthedshalve naar het rapport van B.R.O. voor wat betreft de ruimtelijke motivering. Statushouders hebben daar niets mee van doen.

De voorzitter dankt daarna de aanwezigen voor hun inbreng en sluit de hoorzitting.

5. Overwegingen en advies van de commissie

Procedureverloop

De bezwaren zijn gericht tegen het besluit van het college van 8 november 2021 om een omgevingsvergunning te verlenen voor het realiseren van 30 tijdelijke woningen op de locatie Blekersveld 45 tot en met 74 te Overveen. Hiertegen hebben bezwaarden, die in de directe omgeving van het bouwplan wonen, bezwaar gemaakt. Een bezwaarde is een stichting die eveneens belanghebbende is.

Ontvankelijkheid

De bezwaren zijn ontvankelijk. De bezwaren zijn gericht tegen een besluit waartegen bezwaar kan worden gemaakt. De bezwaarschriften zijn binnen de bezwaartermijn van zes weken ingediend, bezwaarden zijn belanghebbenden en ook overigens is gebleken dat de bezwaarschriften voldoen aan de eisen die de wet stelt.

Heroverweging

Als een bezwaarschrift is ingediend en het bezwaar ontvankelijk is, moet het bestuursorgaan ingevolge artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) het besluit op grondslag van het bezwaar volledig heroverwegen. Uitgangspunt is daarbij dat het besluit op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten en omstandigheden ten tijde van het nemen van het besluit op bezwaar.

Ingevolge artikel 7:12, eerste lid, van de Awb moet de beslissing op het bezwaar goed worden gemotiveerd. De commissie heeft dit als uitgangspunt genomen bij het haar advies.

In de bezwaarschriften zijn de volgende bezwaren – samengevat – vermeld

Bezwaargronden van de heer Rensing:

1. de omgevingsvergunning is in strijd met het bestemmingsplan en in strijd met het paraplubestemmingsplan parkeren Bloemendaal;
2. de strook groen is een wenselijke scheiding tussen de provinciale weg N208 en de daarachter liggende woningen op het Blekersveld;
3. de conclusie dat het Blekersveld volgens de structuurvisie een geschikt gebied voor nieuwe ontwikkelingen is, valt niet te trekken en is in zoverre ondeugdelijk gemotiveerd;
4. de vraag is of het college het realiseren van tijdelijke woonunits voor statushouders los kan knippen van het realiseren van tijdelijke woonunits voor regulier woningzoekenden en permanente woningbouw;
5. het college stelt dat het realiseren van de 30 tijdelijke woningen voor statushouders niet te kwalificeren is als stedelijke ontwikkeling. Dit is niet

- juist. De reguliere procedure kan niet gevolgd worden. Dit is een gebrek dat niet in bezwaar hersteld kan worden;
6. vanaf 12 woningen is al sprake van een stedelijk ontwikkelingsproject waarop de ladder voor duurzame verstedelijking van toepassing is. Deze criteria dienen dan ook allemaal uitgewerkt te worden;
 7. er heeft geen m.e.r. beoordeling plaatsgevonden. Dat kan niet juist zijn. Ook hierom kan het besluit niet in stand blijven.
 8. de aannames die ten grondslag liggen aan diverse onderzoeken zijn niet representatief en daarom zijn de onderzoeken die ten grondslag zijn gelegd aan het besluit onzorgvuldig tot stand gekomen;
 9. door de tijdelijke woningbouw hoeven de woningen volgens het college niet te voldoen aan criteria uit de Welstandsnota. Dit is onjuist;
 10. de Wet natuurbescherming vergunning is aangevraagd na de aanvraag omgevingsvergunning waardoor er een zogenoemde aanhaakplicht ontstaat. Wanneer de natuurtoestemming aanhaakt, is er een verklaring van geen bedenkingen nodig van de provincie en is daarmee op de gehele procedure de uitgebreide procedure op grond van artikel 3.4 van de Awb van toepassing.

Bezwaargronden van de heer Koster:

1. de bewuste strook grond heeft de bestemming 'groen'. De realisatie van 30 woningen, een weg en parkeervoorzieningen is daarmee nadrukkelijk in strijd;
2. de strook groen is een wenselijke scheiding tussen de provinciale weg N208 en de daarachter liggende woningen op het Blekersveld;
3. de conclusie in het besluit dat het Blekersveld volgens de Structuurvisie een geschikt gebied voor nieuwe ontwikkelingen is, valt niet te trekken;
4. vanaf 12 woningen is al sprake van een stedelijk ontwikkelingsproject waarop de ladder voor duurzame verstedelijking van toepassing is. Deze criteria dienen dan ook allemaal uitgewerkt te worden;
5. door de tijdelijke woningbouw hoeven de woningen volgens het college niet te voldoen aan criteria uit de Welstandsnota. Dit is onjuist

De commissie geeft hieronder haar advies over de bezwaren

Alvorens de commissie inhoudelijk op de tegen het besluit aangevoerde bezwaren ingaat, ziet zij zich gesteld voor twee bezwaargronden van procedurele aard. Allereerst is aangevoerd dat nadat de omgevingsvergunning voor de bouw van de tijdelijke woningen was aangevraagd, een Wet natuurbeschermingsvergunning is aangevraagd, dat deze Wet natuurbeschermingsvergunning aanhaakt bij de procedure voor de omgevingsvergunning voor de bouw van de tijdelijke woningen en dat derhalve de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb had moeten worden gevolgd. Ten tweede is aangevoerd dat het bouwplan gekwalificeerd/bestempeld? moet worden als een stedelijk ontwikkelingsproject, waardoor eveneens niet had mogen worden volstaan met het volgen van de reguliere voorbereidingsprocedure, maar dat ook op grond hiervan

de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 Awb had moeten worden gevolgd. De commissie zal zich hier in het navolgende over buigen.

Wet natuurbeschermingsvergunning

Vlak voor de hoorzitting heeft de heer Rensing een aanvullend stuk aan het bezwaardossier toegevoegd. Hieruit blijkt de commissie dat op 8 oktober 2021 voor het project separaat een Wet natuurbeschermingsvergunning (hierna: Wnb) is aangevraagd. De heer Rensing concludeert hieruit dat op grond van artikel 2.2 AA Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) juncto artikel 2.1 lid 1 onder i Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) de milieutoestemming aanhaakt bij de omgevingsvergunning en dat in dat geval de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb moet worden gevolgd. Het college is in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. In haar reactie komt het college aan de hand van jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, hierna de Afdeling, met nummer ECLI:NL:RVS:2019:803 tot de conclusie dat geen aanhaakplicht bestaat en dat daarmee de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van de Awb in dit geval niet van toepassing is. De commissie overweegt dat de omgevingsvergunning is aangevraagd op 9 juli 2021. Op 8 oktober 2021 is een Wnb aanvraag ingediend bij de Omgevingsdienst Noord-Holland Noord. Uit de door het college aangehaalde uitspraak van de Afdeling (ECLI:NL:RVS:2019:803) maakt de commissie echter op dat, in tegenstelling tot het college, de standaardregel in dit geval van toepassing is. Deze houdt in dat op grond van artikel 2.1 lid 1, sub i Wabo juncto artikel 2.2aa Bor de natuurtoestemming (een vergunning of ontheffing op grond van de Wnb) aanhaakt bij de omgevingsvergunning indien de aanvraag tot het indienen van de omgevingsvergunning eerder wordt ingediend dan de aanvraag om een vergunning of ontheffing als bedoeld in hoofdstuk 2 of 3 van de Wnb. De commissie meent dan ook dat in dit geval de Wnb aanvraag diende aan te haken bij de aanvraag om omgevingsvergunning. Voorts overweegt de commissie dat hoewel het in beginsel aan de aanvrager is om voor alle onlosmakelijk samenhangende activiteiten afzonderlijk een omgevingsvergunning aan te vragen er in dit geval ook een belangrijke verantwoordelijkheid op het college rust. Het college moet immers nagaan of de aanvraag volledig is en de aanvrager zo nodig in de gelegenheid stellen om zijn aanvraag aan te vullen. De volledigheidstoets houdt ook in dat het college nagaat of voor de aangevraagde activiteiten een natuurtoestemming nodig is en, zo ja, of die al is aangevraagd. Volgens de Afdeling (zie bijvoorbeeld: ECLI:NL:RVS:2016:2715) betekent dit dat, indien niet op voorhand kan worden uitgesloten dat de activiteit waarvoor de omgevingsvergunning wordt aangevraagd ook een op grond van de natuurregelgeving verboden handeling inhoudt, het college in dat geval een onderzoeksverplichting heeft. Wordt de gevraagde omgevingsvergunning verleend zonder dit onderzoek uit te voeren dan kleeft aan het besluit een zorgvuldigheidsgebrek. Nu de commissie niet is gebleken van enig onderzoek voor wat betreft dit aspect door het college, meent zij dat aan het primaire besluit een zorgvuldigheidsgebrek kleeft. Het bezwaar is op dit punt dan ook gegrond.

Stedelijk ontwikkelingsproject

Bezwaarders brengen naar voren dat het bouwplan gekwalificeerd moet worden als een stedelijk ontwikkelingsproject waardoor niet had mogen worden volstaan met het volgen van de reguliere voorbereidingsprocedure, maar dat ook op grond hiervan de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 Awb had moeten worden gevolgd. Bezwaarders baseren zich daarbij in het bijzonder op de uitspraak van de Afdeling met kenmerk ECLI:NL:RVS:2019:1253. Het college concludeert aan de hand van voornamelijk lagere rechtspraak van de rechtbank dat geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject. Het college geeft aan dat het project naar zijn aard goed past in de gemengde omgeving, waar aan de westkant woningen planologisch mogelijk zijn. De commissie overweegt dat het antwoord op de vraag of sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject in de zin van het Besluit milieueffectrapportage afhangt van de concrete omstandigheden van het geval, waarbij onder meer aspecten als de aard en de omvang van de voorziene wijziging van de stedelijke ontwikkeling een rol spelen (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling met nummer: ECLI:NL:RVS:2019:3055). De commissie overweegt in dat kader dat het project zal leiden tot een gehele functiewijziging van het perceel. Blijkens de ruimtelijke onderbouwing zal een groengebied na de bouw van de tijdelijke woningen verdwijnen en zal een groot oppervlak worden bebouwd. De commissie baseert zich bij haar overwegingen voorts op de uitspraak van de Afdeling met kenmerk ECLI:NL:RVS:2019:1253 en dan in het bijzonder op de daarbij geschreven noot van mr. J. Gundelach. Hierin is onder punt 4 een uiteenzetting gegeven van factoren die maken dat een project toch niet als stedelijk ontwikkelingsproject hoeft te worden aangemerkt. Daarbij baseert zij zich op 5 recente uitspraken van de Afdeling. Het moet dan gaan om een de transformatie van een bestaand pand, het bebouwde oppervlak en het bouwvolume van het gebouw nemen niet toe, de opzet en de vormgeving ervan wijzigen niet, het project ligt in een bestaand stedelijk gebied of gemengd gebied (bijvoorbeeld aan de rand van een bedrijventerrein) en de wijziging van het gebruik heeft geen dusdanige andere verkeer aantrekkende werking of andere werking, dat daarmee milieugevolgen gepaard gaan die ertoe moeten leiden dat het project wel als stedelijk ontwikkelingsproject moet worden aangemerkt. De commissie overweegt dat, nu zij in de uitspraak van de Afdeling met kenmerk ECLI:NL:RVS:2019:3055 een vergelijkbare casus heeft gevonden waarin het betreffende project wel als stedelijk ontwikkelingsproject werd aangemerkt en nu zij aan de hand van het afwegingskader in de noot van mr. J Gundelach onder de uitspraak van de Afdeling met kenmerk ECLI:NL:RVS:2019:3055 geen handvatten kan vinden om tot een andersluidende conclusie te komen, het project als stedelijk ontwikkelingsproject had moeten worden gekwalificeerd als bedoeld in categorie D 11.2, kolom 1, van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Hieruit volgt dat de commissie van mening is dat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure had moeten worden gevolgd. Het bezwaar is op dit punt gegrond.

Nu naar het oordeel van de commissie de uitgebreide procedure moet worden toegepast en daarom het besluit herroepen dient te worden komt de commissie niet toe aan de overige bezwaargronden.

Proceskosten

In artikel 7:15, tweede lid, van de Awb staat dat de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend worden vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Bij herroeping van het besluit adviseert de commissie de proceskosten aan bezwaarden te vergoeden overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursrecht: 2 punten à € 541 per punt, totaal € 1082-, waarvan 1 punt voor het bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen op de hoorzitting.

Kortom, de commissie adviseert op basis van alle informatie om

1. de bezwaren ontvankelijk te verklaren;
2. de bezwaren gegrond te verklaren;
3. het besluit van 8 november 2021 te herroepen;
4. verzoek om vergoeding van de proceskosten toe te wijzen tot een bedrag van € 1082 per gemachtigde.

Overveen, 6 mei 2022,

De commissie bezwaarschriften van de gemeente Bloemendaal,

de heer mr. B. Zevenhuizen
voorzitter

de heer mr. P. Bakker
secretaris

Bijlage wettelijke bepalingen

Besluit omgevingsrecht

Artikel 2.2aa Activiteiten die van invloed kunnen zijn op de fysieke leefomgeving (Natura 2000-activiteiten en flora- en fauna-activiteiten)

Als categorie activiteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de wet, worden tevens aangewezen:

a. het realiseren van een project als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming, behoudens de gevallen, bedoeld in de artikelen 2.9, eerste en tweede lid, of 9.4, eerste, achtste of negende lid, van die wet, artikel 9, vijfde lid, van de Spoedwet wegverbreding of artikel 13, achtste lid, van de Tracéwet, voor zover dat project, onderscheidenlijk die handeling bestaat uit een activiteit waarop het verbod, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdelen a tot en met h of in artikel 2.2 van de wet, of bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i, van de wet in samenhang met artikel 2.2a van toepassing is en voor zover voor dat project geen vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is aangevraagd of verleend;

b. het verrichten van een handeling als bedoeld in de artikelen 3.1, 3.5 of 3.10, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, behoudens de gevallen, bedoeld in de artikelen 3.3, tweede of zevende lid, 3.8, tweede of zevende lid, 3.10, tweede of derde lid, of 3.31, eerste lid, voor zover die handeling bestaat uit een activiteit waarop het verbod, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdelen a tot en met h of in artikel 2.2 van de wet, of bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i, van de wet in samenhang met artikel 2.2a van toepassing is en voor zover voor die handeling geen ontheffing als bedoeld in artikel 3.3, eerste lid, 3.8, eerste lid of 3.10, tweede lid in samenhang met 3.8, eerste lid, is aangevraagd of verleend.

Artikel 5

1. Bij de toepassing van de artikelen 2, 3 en 4 blijft het aantal woningen gelijk. Deze eis is niet van toepassing op de gevallen, bedoeld in:

a. de artikelen 2, onderdelen 3 en 22, en 3, onderdeel 1, voor zover het betreft huisvesting in verband met mantelzorg,

b. artikel 4, onderdeel 1, voor zover het betreft huisvesting in verband met mantelzorg,

c. artikel 4, onderdelen 9 en 11.

2. De artikelen 2 en 3 zijn niet van toepassing op een activiteit die plaatsvindt in, aan, op of bij een bouwwerk dat in strijd met artikel 2.1 van de wet is gebouwd of wordt gebruikt.

3. Artikel 2, onderdelen 3 en 22, is evenmin van toepassing op een activiteit die plaatsvindt in:

a.een in het bestemmingsplan of de beheersverordening opgenomen veiligheidszone, getypeerd als A-zone of B-zone, rondom een munitieopslag of een inrichting voor activiteiten met ontplofbare stoffen;

b.een gebied waarin die activiteit op grond van het bestemmingsplan of de beheersverordening niet is toegestaan vanwege het overschrijden van het plaatsgebonden risico van 10⁻⁶ per jaar als gevolg van de aanwezigheid van een inrichting, transportroute of buisleiding dan wel vanwege de ligging in een belemmeringenstrook ten behoeve van het onderhoud van een buisleiding;

c.een gebied dat is gelegen binnen een van toepassing zijnde afstand als bedoeld in artikel 3.12, 3.18, 3.28, 3.30a, 4.3, 4.4, 4.5, 4.5a, 4.5b, 4.77 of 4.81 van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

4.Artikel 3, onderdelen 1 en 2, is evenmin van toepassing voor zover voor het bouwwerk waarop de activiteit betrekking heeft krachtens het bestemmingsplan regels gelden die met toepassing van artikel 40 van de Monumentenwet 1988, zoals die wet luidde voor inwerkingtreding van de Erfgoedwet, in het belang van de archeologische monumentenzorg zijn gesteld, tenzij de oppervlakte van het bouwwerk minder dan 50 m² bedraagt.

5.Artikel 3, onderdeel 8, is evenmin van toepassing op een activiteit die tevens een activiteit is als bedoeld in artikel 2, onderdelen 2 tot en met 21, of 3, onderdelen 1 tot en met 7, maar niet voldoet aan de in die artikelen ten aanzien van die activiteit gestelde eisen.

6.Artikel 4, onderdelen 9 en 11, is niet van toepassing op een activiteit als bedoeld in onderdeel C of D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Artikel 2.1

1Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

a.het bouwen van een bouwwerk,

b.het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is bepaald,

c.het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, een beheersverordening, een exploitatieplan, de regels gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening of een voorbereidingsbesluit voor zover toepassing is gegeven aan artikel 3.7, vierde lid, tweede volzin, van die wet,

d.het in gebruik nemen of gebruiken van een bouwwerk in met het oog op de brandveiligheid bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën gevallen,

e.

1°.het oprichten,

2°.het veranderen of veranderen van de werking of

3°.het in werking hebben

van een inrichting of mijnbouwwerk,

f.het slopen, verstoren, verplaatsen of in enig opzicht wijzigen van een rijksmonument of het herstellen, gebruiken of laten gebruiken van een rijksmonument op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht,

g.het slopen van een bouwwerk in gevallen waarin dat in een bestemmingsplan, beheersverordening of voorbereidingsbesluit is bepaald,

h.het slopen van een bouwwerk in een beschermd stads- of dorpsgezicht of

i.het verrichten van een andere activiteit die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie activiteiten die van invloed kunnen zijn op de fysieke leefomgeving.

2Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot hetgeen wordt verstaan onder de in het eerste lid bedoelde activiteiten.

3Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat met betrekking tot daarbij aangewezen activiteiten als bedoeld in het eerste lid in daarbij aangegeven categorieën gevallen, het in dat lid gestelde verbod niet geldt.